

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru jud: Z. Talpalaru
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău jud: I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru

Î N C H E I E R E

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Primarul General interimar al municipiului Chișinău,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Primarului General al municipiului Chișinău, intervenienți accesorii Oleg Poiată, Eugenia Graur și Petru Budurin cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Primarul General interimar al municipiului Chișinău, reprezentat de Svetlana Corcimari și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 decembrie 2017,

c o n s t a t ă :

La 27 iunie 2017, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primarului General al municipiului Chișinău, intervenienți accesorii Oleg Poiată, Eugenia Graur și Petru Budurin cu privire la anularea dispoziției nr. 239/1-dc din 14 aprilie 2017 „Cu privire la avansarea funcționarilor publici ale conducerii Preturii sectorului Centru în trepte de salarizare”.

În motivarea acțiunii, reclamantul Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a invocat că, la data de 14 aprilie 2017 Primarul general al municipiului Chișinău a emis dispoziția nr. 239/1-dc „Cu privire la avansarea funcționarilor publici ale conducerii Preturii sectorului Centru în treptele de salarizare”.

Reclamantul Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a menționat că, în conformitate cu art. 64 din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009, a efectuat controlul legalității al dispoziției menționate și a constatat că aceasta a fost emisă parțial contrar prevederilor legislației.

Reclamantul Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a indicat că, în conformitate cu art. 68 alin.(2) din Legea privind organizarea publică locală, pct. 9, sbp. 2 lit. a) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale al Cancelariei de Stat, ia data de 25 mai 2017 a fost înaintată notificarea nr. 1304/OT₄-976 din 25 mai 2017, prin care s-a solicitat anularea actului administrativ.

Reclamantul, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a relatat că, prin răspunsul nr. 02-119/3884 din 14 iunie 2017 pârâtul a informat că dispoziția contestată este legală, invocând neconcordanțele legislației în vigoare și prevederile noii Legi privind statutul municipiului Chișinău, în ceea ce privește categoriile funcțiilor de pretor și vicepretor.

Reclamantul Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a indicat că, potrivit prevederilor art. 20 alin. (1) și (3) al Legii nr. 136 din 17 iunie 2016 privind statutul municipiului Chișinău care prevede că pretorul este persoana cu funcție de demnitate publică, numită și eliberată din funcție de către Primarul general, în condițiile Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică. Pretorul este asistat de către vice pretori, care sânt persoane cu funcții de demnitate publică, numiți și eliberați din funcție de către primarul general la propunerea pretorului.

Reclamantul Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a invocat că, conform prevederilor art. 6 alin. (3) și (7) din Legea nr. 780 din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, actul legislativ special cuprinde norme juridice aplicabile în exclusivitate unor categorii de raporturi sociale sau subiecte strict determinate prin derogare de la regula generală În caz de divergențe între norma actului legislativ general și o normă a actului legislativ special cu aceeași forță juridică, se aplică norma actului legislativ special, în cazul în care între două acte legislative cu aceeași forță juridică apare conflict de norme ce promovează soluții diferite asupra aceluiași obiect al reglementării, se aplică prevederile actului posterior.

Reclamantul Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a relatat că, deși la clasificatorul funcției publice prevede funcția de pretor și vicepretor ca funcții publice, se aplică prevederile Legii nr. 136 din 17 iunie 2016 în calitate de lege specială și posterioară Legii nr. 155 din 21 iulie 2011, prin care funcția de pretor este atribuită funcțiilor de demnitate publică.

Reclamantul Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a invocat prevederile art. 14 din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică care prevede că salarizarea persoanelor cu funcții de demnitate publică cu excepția celor cu statut de magistrat au dreptul, pentru activitatea desfășurată în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, la un salariu lunar stabilit conform anexelor nr. 2 și 3 care reprezintă unica formă de salarizare a lor.

Reclamantul Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a menționat că actul administrativ contestat a fost emis cu încălcarea prevederilor legale, întrucât pretorul și vicepretorul sectorului Centru, fiind funcție de demnitate publică nu dispun de trepte de salarizare ci beneficiază de un salariu lunar stabilit.

În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile în baza art. 33, 166, 192 alin. (2), 277, 278, Cod de procedură civilă, art. 68 al Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006

privind administrația publică locală, art. 3, 5 lit. b), 17 alin. (2), 21 alin. 1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Reclamantul Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat anularea dispoziției Primarului General al municipiului Chișinău nr. 239/1-dc din data de 14 aprilie 2017 „Cu privire la avansarea funcționarilor publici ale conducerii Preturii sectorului Centru în trepte de salarizare”.

Prin hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis, cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Primarului General al municipiului Chișinău, intervenienți accesorii Oleg Poiată, Eugenia Graur și Petru Budrin cu privire la contestarea actului administrativ, s-a anulat dispoziția Primarului General al municipiului Chișinău nr. 239/1-dc din 14 aprilie 2017 „cu privire la avansarea funcționarilor publici ale conducerii Preturii sectorului Centru în trepte de salarizare” ca fiind ilegală.

Prin decizia din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de reprezentantul Primarului General interimar al municipiului Chișinău, Svetlana Corcimari și s-a menținut hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Primarului General al municipiului Chișinău, intervenienți accesorii Oleg Poiată, Eugenia Graur și Petru Budrin cu privire la contestarea actului administrativ dispoziția Primarului General al municipiului Chișinău nr. 239/1-dc din 14 aprilie 2017 „cu privire la avansarea funcționarilor publici ale conducerii Preturii sectorului Centru în trepte de salarizare”.

Instanța de apel a constatat că, la data de 27 februarie 2017 prin procesul-verbal nr. 01 al ședinței Comisiei privind trecerea funcționarilor publici ai Preturii sectorului Centru într-o treaptă de salarizare superioară din 27 februarie 2017, comisia a hotărât conform pct. 1 să avanseze din data de 01 martie 2017 funcționari publici de conducere/execuție din cadrul Preturii sectorului Centru într-o treaptă superioară de salarizare conform anexei nr. 1.

La fel, instanța de apel a constatat că, la data de 13 aprilie 2017 sub nr. 148/03-12 Pretura sectorului Centru a emis o solicitare, prin care a prezentat Primăriei mun. Chișinău schema de încadrare pentru anul 2017 a funcționarilor aparatului preturii, cerând totodată informația cu privire la avansarea într-o treaptă de salarizare superioară a conducerii Preturii sectorului Centru. În acest sens, dispoziția contestată fiind emisă în baza Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, Legii nr. 48 din 22 martie 2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici și Hotărârii Guvernului nr. 331 din 28 mai 2012 privind salarizarea funcționarilor publici.

Instanța de apel a invocat prevederile art. 20 alin. (1) și alin.(3) al Legii nr. 136 din 17 iunie 2016 privind statutul municipiului Chișinău, care stipulează că pretorul este persoană cu funcție de demnitate publică, numit și eliberat din funcție de către primarul general, în condițiile Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, Pretorul este asistat de către vice pretori, care sânt persoane cu funcții de demnitate publică, numiți și eliberați din funcție de către primarul general la propunerea pretorului.

De asemenea, instanța de apel a invocat prevederile art. 14 din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică care prevede că salarizarea persoanelor cu funcții de demnitate publică se efectuează în modul, în condițiile și în mărimile prevăzute de Legea nr. 355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar sau de Legea salarizării nr. 847-XV din 14 februarie 2002.

Totodată, instanța de apel a indicat că, potrivit prevederilor art. 6 din Legea nr. 355 din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, persoanele care dețin funcții de demnitate publică (cu excepția celor cu statut de magistrat) au dreptul, pentru activitatea desfășurată în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, la un salariu lunar stabilit conform anexelor nr. 2 și 3, care reprezintă unica formă de salarizare a lor.

Astfel, instanța de apel a reiterat că, prima instanță a făcut o concluzie justă cu privire la aceea că, dispoziția Primarului general al mun. Chișinău, nr. 239/1-dc din 14 aprilie 2017 ”Cu privire la avansarea funcționarilor publici ale conducerii Preturii sector Centru în trepte de salarizare” a fost adoptată contrar prevederilor legale. Or, aceasta a fost emisă la data de 14 iulie 2017, când erau deja operate modificările în Legea cu privire la statutul municipiului Chișinău prin care a fost stabilit că pretorul și vice pretorul sunt persoane cu funcție de demnitate publică, în privința acestora numai fiind aplicabile prevederile Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Instanța de apel a menționat că, Primarul general neîntemeiat a dispus avansarea în treptele de salarizare a conducerii preturii sectorului Centru, Poiată Oleg pretor al sectorului Centru, Graur Eugenia vice pretor al sectorului Centru, Budurin Petru vice pretor al sectorului Centru, începând cu data de 01 martie 2017 or, la momentul emiterii dispoziției contestate erau deja introduse modificările în lege.

Instanța de apel consideră legal și temeinic argumentul primei instanțe referitor la faptul că, Primarul general al municipiului Chișinău la adoptarea actului administrativ contestat a ignorat prevederile legale, iar Legea nr. 136 din 17 iunie 2016 cu privire la statutul municipiului Chișinău, este o lege posterioară Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, și care reglementează particularitățile specifice ale organizării și funcționării autorităților administrației publice ale municipiului Chișinău.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond corect a anulat dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr. 239/1-dc din 14 aprilie 2017 ”Cu privire la avansarea funcționarilor publici ale conducerii Preturii sector Centru în trepte de salarizare” indicând că soluția emisă de prima instanță este justă și întemeiată, având la bază un cumul de dovezi administrate, cărora le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită, iar argumentele aduse de Primarul general al mun. Chișinău în cererea de apel înaintată, în susținerea poziției sale, sunt pur declarative și fără un suport legal și probatoriu, or, în conformitate cu art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

La 27 noiembrie 2018, Primarul General interimar al municipiului Chișinău, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel

Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, de respingere a acțiunii depuse de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Primarul General interimar al municipiului Chișinău, a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanței, le consideră ilegale și neîntemeiate, care urmează a fi casate, din motiv că au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Recurentul Primarul General interimar al municipiului Chișinău, a indicat că, prima instanță, cât și instanța de apel au aplicat eronat normele pe care și-au întemeiat soluția.

Recurentul Primarul General interimar al municipiului Chișinău, a invocat prevederile art. 32 alin. (1) al Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală în care este stipulat că în exercitarea atribuțiilor sale, primarul emite dispoziții cu caracter normativ și individual.

Recurentul Primarul General interimar al municipiului Chișinău, a menționat că, dispoziția contestată a fost emisă în strictă concordanță cu prevederile legale și anume art. 29 alin. (2) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală care prevede că primarul, în calitatea sa de autoritate publică locală executivă, exercită și alte atribuții prevăzute de legislația în vigoare sau încredințate de consiliul local.

Recurentul Primarul General interimar al municipiului Chișinău consideră că este eronată concluzia primei instanțe, precum că dispoziția contestată a fost emisă contrar prevederilor art. 20 alin. 1) din Legea 136 din 17 iunie 2016 privind statutul municipiului Chișinău, care prevede că Pretorul este persoană cu funcție de demnitate publică, numit și eliberat din funcție de către primarul general, în condițiile Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

Recurentul Primarul General interimar al municipiului Chișinău, a invocat prevederile art. 20, alin. (1) al Legii nr. 136 din 17 iunie 2016 privind statutul municipiului Chișinău în care este stipulat că pretorul este persoană cu funcție de demnitate publică, numit și eliberat din funcție de către primarul general, în condițiile Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică. Însă conform art. 30 a legii sus numită Guvernul, în termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege, va aduce actele sale normative în conformitate cu prezenta lege, ceea ce s-a realizat mult mai târziu datei emiterii dispoziției contestate.

Recurentul Primarul General interimar al municipiului Chișinău, a declarat că Clasificatorul unic al funcțiilor publice, aprobat prin Legea nr. 155 din 21 iulie 2011, la capitolul III, pretorul și vicepretorul era în lista funcționarilor publici de conducere din cadrul administrației publice locale de nivelul al doilea, iar în lista funcțiilor de demnitate publică din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, inclusiv în anexa nr. 2 și 3 din Legea nr. 355 din 23 decembrie 2005 privind sistemul de salarizare în sectorul bugetar, pretorul și vicepretorul nu erau incluși.

Recurentul Primarul General interimar al municipiului Chișinău, a invocat art. 3 din Legea nr. 166 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică care stipulează că prevederile prezentei legi se aplică persoanelor cu funcții de demnitate publică specificate în anexa la prezenta lege.

Recurentul Primarul General interimar al municipiului Chișinău, consideră că pînă la racordarea cadrului legal ce reglementează statutul pretorului și vicepretorului, și anume în raporturile ce țin de salarizarea acestora, urmează să fie aplicate normele ce vizează salarizarea funcționarului public, și anume Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, Legea nr. 48 din 22 martie 2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici, Hotărîrea de Guvern nr. 331 din 28 mai 2012 privind salarizarea funcționarilor publici, or actele de numire în funcție și metodologia de remunerare a acestora nu au putut fi anulate și nici emise altele noi în conformitate cu art. 20 alin. (1) și (2) din Legea 136 din 17 iunie 2016 privind statutul municipiului Chișinău, deoarece legislația pertinentă nu era racordată noilor prevederi.

Recurentul Primarul General interimar al municipiului Chișinău, a menționat că dispoziția nr. 23/1-dc din 14 aprilie 2017 cu privire la avansarea funcționarilor publici ale conducerii Preturii sector Centru în trepte de salarizare este emisă de Primarul General al mun. Chișinău în corespundere cu cadrul legal în vigoare, iar normele invocate de către reclamant nu au fost încălcate, deoarece ele nu sunt aplicabile spetei date.

Recurentul Primarul General interimar al municipiului Chișinău, consideră că este eronată concluzia primei instanțe, precum că dispoziția contestată a fost emisă contrar prevederilor art. 20 alin. (1) din Legea 136 din 17 iunie 2016 privind statutul municipiului Chișinău, care prevede că pretorul este persoană cu funcție de demnitate publică, numit și eliberat din funcție de către primarul general, în condițiile Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică. Cele afirmate sunt total inadmisibile, or pretorul și vicepretorul la acel moment nu erau în lista funcțiilor de demnitate publică din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, inclusiv în anexa nr. 2 și 3 din Legea nr. 355 din 23 decembrie 2005 privind sistemul de salarizare în sectorul bugetar. Ținând cont de cele menționate, concluziile primei instanțe sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii și cu normele legale în vigoare la acel moment. Atâta timp cât modificările la actele normative menționate-supra nu erau operate, art. 20 din Legea 136 din 17 iunie 2016 privind statutul municipiului Chișinău nu putea fi aplicat.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată recurentului Primarul General interimar al municipiului Chișinău, la 27 septembrie 2018, conform scrisorii nr. 3402 (f.d.112), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei, lipsește. În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de către Primarul General interimar al municipiului Chișinău, la 27 noiembrie 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 08 decembrie 2018, în adresa intimatului Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a fost expediată copia recursului declarat de Primarul General interimar al municipiului Chișinău, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 21 decembrie 2018 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus referință la cererea de recurs declarat de Primarul General interimar al municipiului Chișinău prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Primarul General interimar al municipiului Chișinău, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Primarul General interimar al municipiului Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Primarul General interimar al municipiului Chișinău se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Primarul General interimar al municipiului Chișinău.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Primarul General interimar al municipiului Chișinău împotriva deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Primarului General al municipiului Chișinău, intervenienți accesorii Oleg Poiată, Eugenia Graur și Petru Budurin cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan